

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาศักยภาพชุมชนเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ตามศาสตร์พระราชา 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ตามศาสตร์พระราชา 3) เพื่อสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ตามศาสตร์พระราชา 4) เพื่อประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และประเมินผลการทดลองท่องเที่ยว โดยในงานวิจัยได้แบ่งกิจกรรมการวิจัยเพื่อตอบตามวัตถุประสงค์ของงานดังนี้

4.1. ศึกษาศักยภาพชุมชนเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ตามศาสตร์พระราชา

ทางผู้วิจัยมีการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมินการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน เป็นการแสดงผลการวิเคราะห์แบบสอบถามดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคล		n = 400	ร้อยละ
		จำนวน(คน)	
1.เพศ	ชาย	192	48.00
	หญิง	208	52.00
2.อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	13	3.25
	20 - 30 ปี	165	41.45
	31 - 40 ปี	57	14.25
	41 - 50 ปี	69	17.25
	51 - 60 ปี	59	14.75
	60 ปีขึ้นไป	37	9.25
3.ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	284	71.00
	ปริญญาตรี	113	28.25
	สูงกว่าปริญญาตรี	3	0.75
4.อาชีพ	นักเรียน/นักศึกษา	60	15.00
	ข้าราชการ/พนักงานราชการ	29	7.25
	พนักงานบริษัทเอกชน	45	11.25
	เกษตรกร	117	29.25

	ข้อมูลส่วนบุคคล	n = 400	ร้อยละ
		จำนวน(คน)	
	รับจ้างทั่วไป	82	20.50
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	46	11.50
	อื่นๆ	21	5.25
5. รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	106	26.50
	5,000 – 10,000 บาท	131	32.75
	15,001 – 20,000 บาท	132	33.00
	20,000 บาทขึ้นไป	31	7.75
	รวมเฉลี่ย	400	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่าข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างสรุปได้ดังนี้

เพศ ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 208 คน คิดเป็น ร้อยละ 52.00 เป็นเพศชายจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 ตามลำดับ

อายุ ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 20-30 ปี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25 รองลงมา คือ อายุ 41-50 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 อายุ 31-40 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 อายุ 51-60 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 อายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 71.00 รองลงมา คือ ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 113 คน คิดเป็น ร้อยละ 28.25 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ตามลำดับ

อาชีพ ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 117 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.25 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 46 คน คิดเป็น ร้อยละ 11.50 พนักงานบริษัท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 และอื่นๆ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 รองลงมา คือ รายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 รายได้ต่ำกว่า 5,000 จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 และรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ตามลำดับ

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรภาพรวมผลสรุปดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลภาพรวมการจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตัวชี้วัดการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	n = 400		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
ด้านที่ 1 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4.11	0.51	มาก
ด้านที่ 2 ศักยภาพการรองรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4.08	0.54	มาก
ด้านที่ 3 ศักยภาพการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4.04	0.65	มาก
ด้านที่ 4 ศักยภาพดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.97	0.64	มาก
รวมเฉลี่ย	4.05	0.52	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52

เมื่อพิจารณาจำแนกตามด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นด้วยมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยได้ดังนี้ ความคิดเห็นด้วยระดับมาก ด้านที่ 1 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.11 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ศักยภาพการรองรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.08 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 ด้านที่ 3 ศักยภาพการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 และ ด้านที่ 4 ศักยภาพดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านที่ 1 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบรายข้อ

ด้านที่ 1 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	n = 400		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
1.โครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	4.10	0.64	มาก
2.การกำหนดการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ	4.12	0.62	มาก
3.การจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	4.14	0.72	มาก
4.การจัดการของเสียแหล่งท่องเที่ยว	4.08	0.67	มาก
5.การยอมรับและความร่วมมือกับชุมชนโดยรอบ	4.09	0.70	มาก
6.การสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว	4.08	0.65	มาก
7.การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.14	0.65	มาก
8.การบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการ	4.14	0.65	มาก

ด้านที่ 1 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตร	n = 400		ระดับความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
ท่องเที่ยว			
9.การส่งเสริมการขาย การเพิ่มมูลค่า พัฒนาผลิตภัณฑ์ทาง การเกษตร	4.13	0.65	มาก
10.การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.06	0.68	มาก
รวมเฉลี่ย	4.11	0.51	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อด้านที่ 1 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51

เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า ระดับความคิดเห็นด้วย เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยได้ดังนี้ การจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.14 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมความคิดเห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 การบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 รองลงมา คือ การส่งเสริมการขาย การเพิ่มมูลค่า พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 การกำหนดการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 โครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 การยอมรับและความร่วมมือกับชุมชนโดยรอบความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 การจัดการของเสียแหล่งท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 การสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.08 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 และการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านที่ 2 คักยภาพการรองรับ
แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบรายชื่อ

ด้านที่ 2 คักยภาพการรองรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	n = 400		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
1.เส้นทางการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.19	0.67	มาก
2.ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค	4.17	0.54	มาก
3.ความพร้อมด้านที่พักสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	3.96	0.83	มาก
4.ความพร้อมด้านอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว	4.12	0.77	มาก
5.การกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	4.08	0.67	มาก
6.การเตรียมความพร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวตลอดเวลา	4.03	0.71	มาก
7.กำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว	4.03	0.71	มาก
รวมเฉลี่ย	4.08	0.54	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อด้านที่ 2 คักยภาพการรองรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54

เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า ระดับความคิดเห็นด้วย เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยได้ดังนี้ เส้นทางการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 รองลงมา คือ ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.17 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 ความพร้อมด้านอาหารสำหรับนักท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.12 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 การกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับปานกลาง.โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 การเตรียมความพร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวตลอดเวลาความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 กำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 และความพร้อมด้านที่พักสำหรับบริการนักท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านที่ 3 ศักยภาพการให้บริการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบรายข้อ

ด้านที่ 3 ศักยภาพการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	n = 400		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
1.การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยสำหรับนักท่องเที่ยว	4.07	0.75	มาก
2.การมีมีคฤหาสน์หรือผู้นำชมสำหรับนักท่องเที่ยว	4.04	0.71	มาก
3.ร้านขายของใช้ประจำวัน ของฝากของที่ระลึก สำหรับให้บริการ นักท่องเที่ยวจำหน่ายซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์ใช้ในแหล่งท่องเที่ยวหรือนำกลับบ้าน	4.14	0.81	มาก
4. ความหลากหลายของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว มีกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้ การพักผ่อนและให้ความบันเทิง ภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.11	0.76	มาก
5. การให้บริการด้านความรู้และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว เช่น เอกสารหรือแผ่นพับ บอร์ด หรือป้ายแสดงข้อมูลหรือความรู้ด้านการเกษตร และการสาธิตวิธีการปฏิบัติ	4.01	0.76	มาก
6. การให้บริการยานพาหนะเยี่ยมชมสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ การให้บริการส่งจดหมาย หรือพาหนะ สำหรับบริการนักท่องเที่ยวแบบหมู่คณะ/ส่วนบุคคล	4.01	0.80	มาก
7. การให้บริการติดต่อสื่อสารสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ การให้บริการส่งจดหมาย โทรศัพท์ภายในและนอกประเทศ บริการอินเทอร์เน็ต	3.99	0.80	มาก
8. การให้บริการการฝึกอบรมและถ่ายทอดองค์ความรู้ ได้แก่ การให้บริการอุปกรณ์ฝึกทักษะเพื่อการเรียนรู้เพื่อตนเอง และการให้บริการฝึกอบรมเป็นหมู่คณะ	3.97	0.81	มาก
9. การให้บริการสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ เช่น ห้องน้ำ ทางลาดเอียง ทางสัญจร สื่อเพื่อการเรียนรู้และฝึกอาชีพ	4.01	0.74	มาก
รวมเฉลี่ย	4.04	0.65	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อด้านที่ 3 ศักยภาพการให้บริการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65

เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นด้วย เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยได้ดังนี้ ร้านขายของใช้ประจำวัน ของฝากของที่ระลึก สำหรับให้บริการ นักท่องเที่ยวจำหน่ายซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์ใช้ในแหล่งท่องเที่ยวหรือนำกลับบ้านความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.14 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 รองลงมา คือ ความหลากหลายของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว มีกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้ การพักผ่อนและให้ความ

บันเทิง ภายในแหล่งท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยสำหรับนักท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 การมีมีคฤเทศก์หรือผู้นำชมสำหรับนักท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 การให้บริการยานพาหนะเยี่ยมชมสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ การให้บริการส่งจดหมาย หรือพาหนะ สำหรับบริการนักท่องเที่ยวแบบหมู่คณะ/ส่วนบุคคลความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.01 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 การให้บริการด้านความรู้ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว เช่น เอกสารหรือแผ่นพับ บอร์ด หรือป้ายแสดงข้อมูลหรือความรู้ด้านการเกษตร และการสาธิตวิธีการปฏิบัติความคิดเห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 การให้บริการสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ เช่น ห้องน้ำ ทางลาดเอียง ทางสัญจร สื่อเพื่อการเรียนรู้และฝึกอาชีพความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 การให้บริการติดต่อสื่อสารสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ การให้บริการส่งจดหมาย โทรศัพท์ภายในและนอกประเทศ บริการอินเทอร์เน็ตความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 และการให้บริการการฝึกอบรมและถ่ายทอดองค์ความรู้ ได้แก่ การให้บริการอุปกรณ์ฝึกทักษะเพื่อการเรียนรู้เพื่อตนเอง และการให้บริการฝึกอบรมเป็นหมู่คณะความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านที่ 4 ศักยภาพดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบรายชื่อ

ด้านที่ 4 ศักยภาพดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	n = 400		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
1. ความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีการเกษตรและองค์ความรู้เฉพาะที่เป็นต้นแบบของการทำเกษตรกรรมที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้และมีการถ่ายทอดความรู้ให้นักท่องเที่ยว	4.10	0.75	มาก
2. ความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ การผลิตสารชีวภาพเพื่อกำจัดศัตรูพืช	4.01	0.71	มาก
3. สภาพธรรมชาติและความสวยงามตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว	4.10	0.65	มาก
4. ความเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายประเภท ภายในระยะรัศมี 20 กม.	3.99	0.68	มาก
5. การได้รับรางวัล ใบรับรอง หรือใบประกาศเกียรติคุณ จากองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือสิ่งแวดล้อมหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น รางวัล	3.87	1.00	มาก

ด้านที่ 4 ศักยภาพดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	n = 400		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
กិនรี รางวัลโลกสีเขียว ตราสัญลักษณ์ A (Ago tourism) ใบรับรอง GAP จากกรมส่งเสริมการเกษตร			
6. ความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อจำหน่าย	3.88	0.91	มาก
7. ความโดดเด่นและความหลากหลายของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	3.88	0.85	มาก
8. การเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร ได้แก่ การร่วมกินอยู่และกิจกรรมกับชาวบ้าน เป็นต้น	3.91	0.85	มาก
รวมเฉลี่ย	3.97	0.64	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อด้านที่ 4 ศักยภาพดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64

เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า ระดับความคิดเห็นด้วย เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยได้ดังนี้ ความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีการเกษตรและองค์ความรู้เฉพาะที่เป็นต้นแบบของการทำเกษตรกรรมที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้และมีการถ่ายทอดความรู้ให้นักท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 สภาพธรรมชาติและความสะดวกสบายตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.10 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 รองลงมา คือ ความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ การผลิตสารชีวภาพเพื่อกำจัดศัตรูพืชความคิดเห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 ความเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายประเภท ภายในระยะรัศมี 20 กม.ความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 การเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร ได้แก่ การร่วมกินอยู่และกิจกรรมกับชาวบ้าน เป็นต้น ความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85 ความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อจำหน่ายความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.88 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ความโดดเด่นและความหลากหลายของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวความคิดเห็นด้วยระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.88 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85 และการได้รับรางวัล ใบรับรอง หรือใบประกาศเกียรติคุณ จากองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือสิ่งแวดล้อมหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น รางวัลกิ้นรี รางวัลโลกสีเขียว ตราสัญลักษณ์ A (Ago tourism) ใบรับรอง GAP จากกรมส่งเสริมการเกษตรความคิดเห็นด้วยระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 ตามลำดับ

จากนั้นเมื่อประมวลผลจากแบบสอบถามทั้งหมด ได้เลือกชุมชน ตำบลบ้านด่าน อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว เนื่องจากได้รับมอบโล่เกียรตินิยมจากจังหวัดสระแก้วเป็น “ชุมชนคุณธรรมน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ” ของจังหวัดสระแก้ว ปี 2562 และการเติบโตทางการท่องเที่ยวของชุมชนในปัจจุบันหากมุ่งเน้นเรื่องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนั้นย่อมส่งผลเกิดโอกาสสู่การสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน เนื่องจากชุมชนบ้านด่านมีพื้นที่ส่วนใหญ่ทำการเกษตรถึงร้อยละ 90 ของจำนวนพื้นที่ทั้งหมดย่อมสามารถสร้างผลิตภัณฑ์สินค้าทางการเกษตรรวมถึงการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรถือเป็นการสร้างรายได้ อาชีพสู่ชุมชน และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหลักสำคัญของจังหวัดสระแก้วหลายแหล่งท่องเที่ยว และได้มีการวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ ด้วยกระบวนการสนทนากลุ่ม มีผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 28 คน ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน 2 คน ประชาชนชาวบ้าน จำนวน 10 คน และประชาชนในชุมชนบ้านด่านจำนวน 13 คน นักวิชาการจำนวน 3 คน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ภาพที่ 10 โล่เกียรตินิยม “ชุมชนคุณธรรมน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ”

ที่มา: นักวิจัย

ตารางที่ 7 ข้อมูลปฏิทินชุมชน อาชีพ วัฒนธรรมชุมชนและวันสำคัญของชุมชน

เดือน	กิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม
พ.ค. – ธ.ค.	ทำนา ปลูกข้าวหอมมะลิ 105	จำนวน 170 ครัวเรือน
ตลอดปี	ทำเสื่อกก	20 ครัวเรือน
ตลอดปี	ไม้กวาดดอกหญ้า	15 ราย วิสาหกิจชุมชน
ตลอดปี	ไม้กวาดทางมะพร้าว	15 ราย วิสาหกิจชุมชน
ตลอดปี	น้ำหมักชีวภาพ	1 ราย
ตลอดปี	ถักเปด พรหมเช็ดเท้า ถักโคเซ	1 ราย
ตลอดปี	ทำน้ำพริก ข้าวต้มมัด ไข่เค็ม ขนมไข่หงส์	2 ราย
ตลอดปี	สานไม้ไผ่ ไทร ช้อง	1 ราย
ตลอดปี	เฟอร์นิเจอร์ โต๊ะรอกไม้	3 ครัวเรือน

ตารางที่ 8 ข้อมูลปฏิทินวันสำคัญและวัฒนธรรมชุมชน

เดือน	กิจกรรม
มกราคม	วันขึ้นปีใหม่
กุมภาพันธ์	-
มีนาคม	-
เมษายน	สงกรานต์ รดน้ำดำหัว แม่พระรอบหมู่บ้าน
พฤษภาคม	ไหว้ศาลปู่ (ตาปู่) ไหว้ด้วยหัวหมูสามชั้น เหล้าขาว ขึ้น 3 ค่ำ เดือน 6 ของทุกปี (ปฏิทินไทย)
มิถุนายน	ทำบุญกลางบ้าน (แล้วแต่ตกลงกัน)
กรกฎาคม	เทศกาลเข้าพรรษา
สิงหาคม	ทำบุญศีลหนึ่ง (หลังจากเข้าพรรษามาแล้ว 15 วัน เป็นการทำบุญให้กับพ่อแม่ที่ล่วงลับไปแล้ว เป็นความเชื่อตั้งแต่บรรพบุรุษ)
กันยายน	ศาสตร์ไทย (แซนวานตา) ก่อนวันพระจะไปไหว้ผู้ที่สูงอายุที่สุดในครอบครัว โดยแต่ละบ้านจะจัดของไว้เพื่อไปทำบุญที่วัดและเตรียมของไว้สำหรับไหว้พระแม่โพสพ
ตุลาคม	ออกพรรษา ตักบาตรเทโว
พฤศจิกายน	ลอยกระทง ประภวดนางนพมาศสูงวัย ประภวดกระทง
ธันวาคม	ส่งท้ายปีเก่า

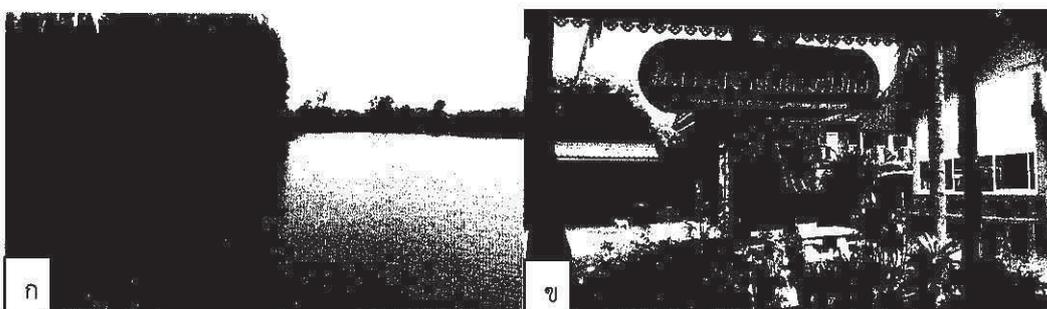
ตารางที่ 9 ข้อมูลผลิตภัณฑ์ในชุมชน

ลำดับ	ผลิตภัณฑ์	มาตรฐาน
1.	น้ำหมักชีวภาพจากไบย่านาง	OTOP 4 ดาว
2.	ไม้กวาดดอกหญ้า ไม้กวาดทางมะพร้าว ไม้กวาดแม่เป้ง	OTOP 3 ดาว
3.	เป็ลถัก ไม้กวาดทางมะพร้าว	OTOP 2 ดาว OTOP 3 ดาว
4.	โคเซ กระเป่า กระดาษทิชชู หมวก	OTOP 2 ดาว
5.	เสื้อกกราชินี	OTOP 2 ดาว

เมื่อได้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตามทีผู้นำชุมชนและปราชญ์ชุมชนได้ให้ข้อมูล เช่น 1) ศาลตาปู่ 2) วัดบ้านตุ่น 3) แก้มลิงพรหมโหด 4) มหาวิทยาลัยเกษตรกร 5) ฐานกิจกรรมการเรียนรู้ไม้กวาดแม่เป้ง 6) ฐานเรียนรู้ไทย-กัมพูชา (กลุ่มทอเสื่อ) 7) โฮมสเตย์ 8) ผลิตภัณฑ์ชุมชน ดังภาพข้างล่าง เป็นต้น

ภาพที่ 11 ก) ศาลตาปู่ ข) วัดบ้านตุ่น

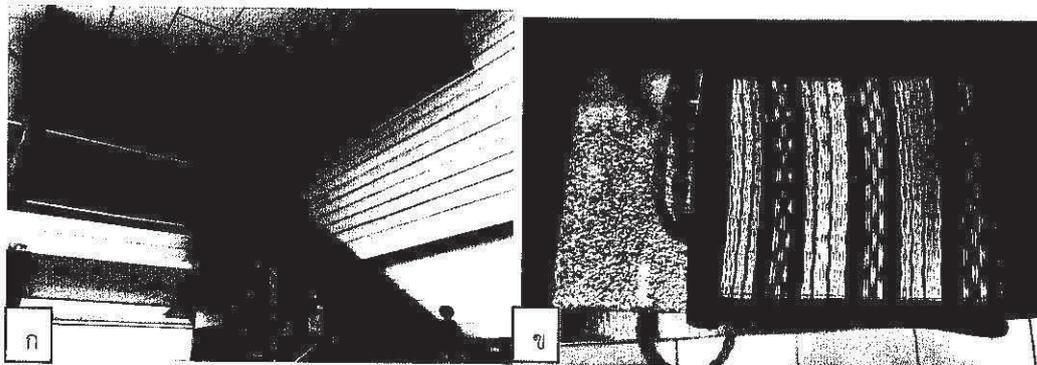

ภาพที่ 12 ก) แก้มลิงพรหมโหด ข) มหาวิทยาลัยเกษตรกร

ที่มา: นักวิจัย

ภาพที่ 13 ก) ฐานกิจกรรมการเรียนรู้ไม้กวาดแม่เป้ง ข) ฐานเรียนรู้ไทย-กัมพูชา (กลุ่มทอเสื่อ)
ที่มา: นักวิจัย

ภาพที่ 14 ก) โทมัสเตย์ ข) การพัฒนาต่อยอดเสื่อกกเป็นกระเป๋าใส่ข้าวสาร
ที่มา: นักวิจัย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาทำเป็นแผนที่แสดงเส้นทางท่องเที่ยวในชุมชนตำบลบ้านด่านในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ เพื่อนำเสนอเส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวของพื้นที่ นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระดับตำบลไปสู่เส้นทางท่องเที่ยวในระดับจังหวัดต่อไปได้ตามภาพ

<p>บริเวณใกล้เคียง</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. มีประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน 7. มีศูนย์เรียนรู้วัฒนธรรมบ้านตุน 8. มีผู้นำที่เข้มแข็ง 9. หมู่บ้านมีความสามัคคีกัน 10. ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ 11. พื้นที่ตำบลบ้านตุน เป็นพื้นที่การเกษตร มีแก้มลิงห้วยพรมโหด สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจได้ 12. กิจกรรมฐานการเรียนรู้ที่มหาวิทยาลัยเกษตรกร ในเรื่องของเกษตรกรรมตามศาสตร์พระราชา 	<ol style="list-style-type: none"> 5. ขาดความรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน 6. ขาดนักสื่อความหมายในชุมชนทุกช่วงวัย 7. จุดท่องเที่ยวหรือฐานเรียนรู้ขาดความสะดวก 8. ขาดโปรแกรมการท่องเที่ยวและเส้นทางการท่องเที่ยว
<p>โอกาส Opportunity(O)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีหน่วยงานภาคีเครือข่ายให้การสนับสนุนเช่น เกษตรอำเภอ พัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ และการท่องเที่ยวจังหวัดสระแก้ว 2. การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตกำลังเป็นที่นิยม 3. พื้นที่ที่มีการเชื่อมโยงตลาดการค้าชายแดน (โรงเกลือ) อำเภออรัญประเทศ 	<p>อุปสรรค Threat (T)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สถานการณ์โควิด ทำให้หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถพาชุมชนออกจากร้านจำหน่ายสินค้าได้ 2. ขาดการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานภาครัฐที่สนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน 3. ขาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เป็นรูปธรรม ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงต่าง ๆ

จากตารางที่ 10 เมื่อวิเคราะห์ SWOT Analysis แล้วนั้น จะทำการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบ ฟาร์มสเตย์ได้นั้น ควรที่การวิเคราะห์กลยุทธ์ โดยใช้ TOWS matrix หลังจากมีการวิเคราะห์กลยุทธ์แล้วนำมาสู่การสร้าง โมเดลธุรกิจ Business canvas และสร้างรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ตามศาสตร์พระราชาตามตารางต่อไป

4.2.2) ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ TOWS Matrix

ชุมชนตำบลบ้านด่าน อำเภอรัญญประเทศ จังหวัดสระแก้ว TOWS Matrix	ปัจจัยภายใน	
	จุดแข็ง (“S”trengths)	จุดอ่อน (“W” eaknesses)
<p>S1 มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับมาตรฐานจากหน่วยงานภาครัฐ</p> <p>S2 มีแหล่งเรียนรู้ด้านอาชีพในชุมชน</p> <p>S3 มีปราชญ์ชาวบ้านด้านอาชีพ (เสือกก จักรสาน เปลโคเซ ไม้กวาด)</p> <p>S4 ชุมชนมีวิถีดุดิดีในการผลิตเช่น กก รากินิ</p> <p>S5 มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์บริเวณใกล้เคียง</p> <p>S6 มีประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน</p> <p>S7 มีศูนย์เรียนรู้วัฒนธรรมบ้านต้น</p> <p>S8 พื้นที่ตำบลบ้านด่าน เป็นพื้นที่การเกษตร มีธรรมชาติและสวนสมุนไพร มีแก้มลิงห้วยพรมโหด สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจได้</p> <p>S9 มีผู้นำที่เข้มแข็ง</p> <p>S10 หมู่บ้านมีความสามัคคีกัน</p> <p>S11 มีที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวในรูปแบบโฮมสเตย์</p> <p>S12 กิจกรรมฐานการเรียนรู้ที่มหาวิทยาลัยเกษตรกรในเรื่องของเกษตรกรรมตามศาสตร์พระราชา</p>	<p>W1 ขาดความรู้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่สนใจของตลาด</p> <p>W2 ขาดความรู้ด้านการตลาดในการขายสินค้า</p> <p>W3 ฐานเรียนรู้ต่าง ๆ ขาดเงินทุนสนับสนุนพัฒนาให้สวยงาม</p> <p>W4 ขาดป้ายบอกทางไปยังสถานที่ต่างๆ ในชุมชน</p> <p>W5 ขาดความรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน</p> <p>W6 ขาดนักสื่อความหมายในชุมชนทุกช่วงวัย</p> <p>W7 จุดท่องเที่ยวหรือฐานเรียนรู้ขาดความสะอาด</p> <p>W8 ขาดโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต</p> <p>W9 ขาดแผนการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน</p>	

โอกาส ("O" pportunities)	กลยุทธ์เชิงรุก SO	กลยุทธ์เชิงแก้ไข WO
<p>O1 มีหน่วยงานภาคีเครือข่ายให้การสนับสนุนเช่น สำนักงานพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเกษตรอำเภออรัญประเทศ การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสระแก้ว สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสระแก้ว วิทยาลัยชุมชนจังหวัดสระแก้ว และสำนักงานวิจัยแห่งชาติ (สนับสนุนทุนวิจัย)</p> <p>O2 การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตกำลังเป็นที่นิยม</p>	<p>S1,2,3,11/O1 พัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้มีหลากหลายช่องทาง</p> <p>S1,2,3,4,6,7,9,10,11/O1,2 พัฒนาฐานเรียนรู้ให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น</p> <p>S1,2,3,7/O1,2 พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความสร้างสรรค์ และเกิดความหลากหลายตามกลุ่มของผู้บริโภค</p>	<p>W1,2,5,6/O1 พัฒนาความรู้ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และการแปรรูปผลิตภัณฑ์</p> <p>พัฒนาความรู้ด้านการตลาดให้กับชุมชน</p> <p>พัฒนาความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน</p> <p>พัฒนานักสื่อความหมายและเยาวชนให้มีความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน</p> <p>W3,4,7/O1,2 พัฒนาฐานเรียนรู้ให้ได้มาตรฐาน</p> <p>จัดทำป้ายบอกทางภายในชุมชนและนอกชุมชน</p> <p>W8/O1,2 พัฒนากลไกบูรณาการท่องเที่ยววิถีชีวิตได้มาตรฐาน</p>
<p>อุปสรรค ("T" hreats)</p> <p>T1 สถานการณ์โควิด ทำให้หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถเข้ามาพัฒนาชุมชนได้ด้วยมาตรการเว้นระยะห่าง</p> <p>T2 ขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวจากภาครัฐ</p>	<p>S1/T1 รักษามาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์และเพิ่มมาตรฐานผลิตภัณฑ์ในชุมชน</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรับ WT</p> <p>W9 T1 จัดทำแผนพัฒนาด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วม</p>

จากตารางที่ 11 การวิเคราะห์ TOWS Matrix แล้วนั้นนำมาวิเคราะห์ในการสร้างกลยุทธ์ สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ดังนี้

ด้านกลยุทธ์ในการพัฒนา

กลยุทธ์เชิงป้องกัน ST

1. รักษามาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์และเพิ่มมาตรฐานผลิตภัณฑ์ในชุมชน
2. การถ่ายทอดความรู้ที่เป็นมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นชุมชนไทย-กัมพูชา
3. การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชน

กลยุทธ์เชิงรุก SO

1. เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ทั้งออนไลน์และออฟไลน์
2. พัฒนากิจกรรมเพื่อเป็นฐานเรียนรู้ให้เกิดการยกระดับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
3. พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์เชิงแก้ไข WO

1. พัฒนาเพิ่มทักษะความรู้ด้านการออกแบบและการแปรรูปผลิตภัณฑ์
2. พัฒนาเพิ่มทักษะความรู้ด้านการตลาดให้กับชุมชน
3. พัฒนาเพิ่มทักษะความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน
4. พัฒนาเพิ่มทักษะนักสื่อความหมายและเยาวชนให้มีความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
5. จัดทำป้ายบอกทางเพื่อประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวทั้งภายในชุมชนและภายนอกชุมชน
6. พัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวให้ได้รับรองมาตรฐาน

กลยุทธ์เชิงรับ WT

1. จัดทำแผนพัฒนาด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วม
2. สร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ตามศาสตร์พระราชชาติโดยใช้โมเดลธุรกิจ (Business Model Canvas)

ดังนั้นสำหรับงานวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ตามศาสตร์พระราชาราชของจังหวัดสระแก้ว ต้องดำเนินการตามกลยุทธ์การท่องเที่ยวโดยชุมชนตำบลบ้านด่านอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ซึ่งกลยุทธ์ในการดำเนินการนั้นสามารถสรุปผลได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ ชุมชนตำบลบ้านด่านเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สืบสานวัฒนธรรมและอาชีพตามพระราชดำริปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวโดยการอนุรักษ์วิถีชีวิตและอาชีพในชุมชน

โครงการที่ 1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามฐานเรียนรู้ทรัพยากรและอาชีพของชุมชน อบรมเรียนรู้การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เช่นกอก นอกจากทำเสื่อ เรียนรู้การทำกระเป๋าสานจากกก ณ ศูนย์การเรียนรู้เสื่อจันทบูร วันที่ 11 – 12 ตุลาคม 2563 เรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก โดยชุมชนได้นำมาพัฒนาเป็นฐานการเรียนรู้ที่ชุมชนบ้านด่าน

โครงการที่ 2 การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและโปรแกรมการท่องเที่ยว 28 ตุลาคม 2563
กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบ้านด่าน

โครงการที่ 3 พัฒนาความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ฟาร์มสเตย์) วันที่ 7 พฤศจิกายน 2563 จัดอบรม “โครงการเปลี่ยนบ้านเป็นฟาร์มสเตย์ ณ ป่าป่าฟาร์มสเตย์ อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา โดยผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการที่สนใจต้องการพัฒนาบ้านเป็นโฮมสเตย์สำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยว และอบรมให้ความรู้ช่องทางการตลาดสำหรับการขายโปรแกรมการท่องเที่ยว

โครงการที่ 4 พัฒนานักสื่อความหมายและเยาวชนให้มีความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน พฤศจิกายน 2563

กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาช่องทางการตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบ้านด่าน

โครงการที่ 5 การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวจังหวัดสระแก้ว ระหว่างวันที่ 17 – 18 ธันวาคม 2563 ณ จังหวัดสระแก้ว

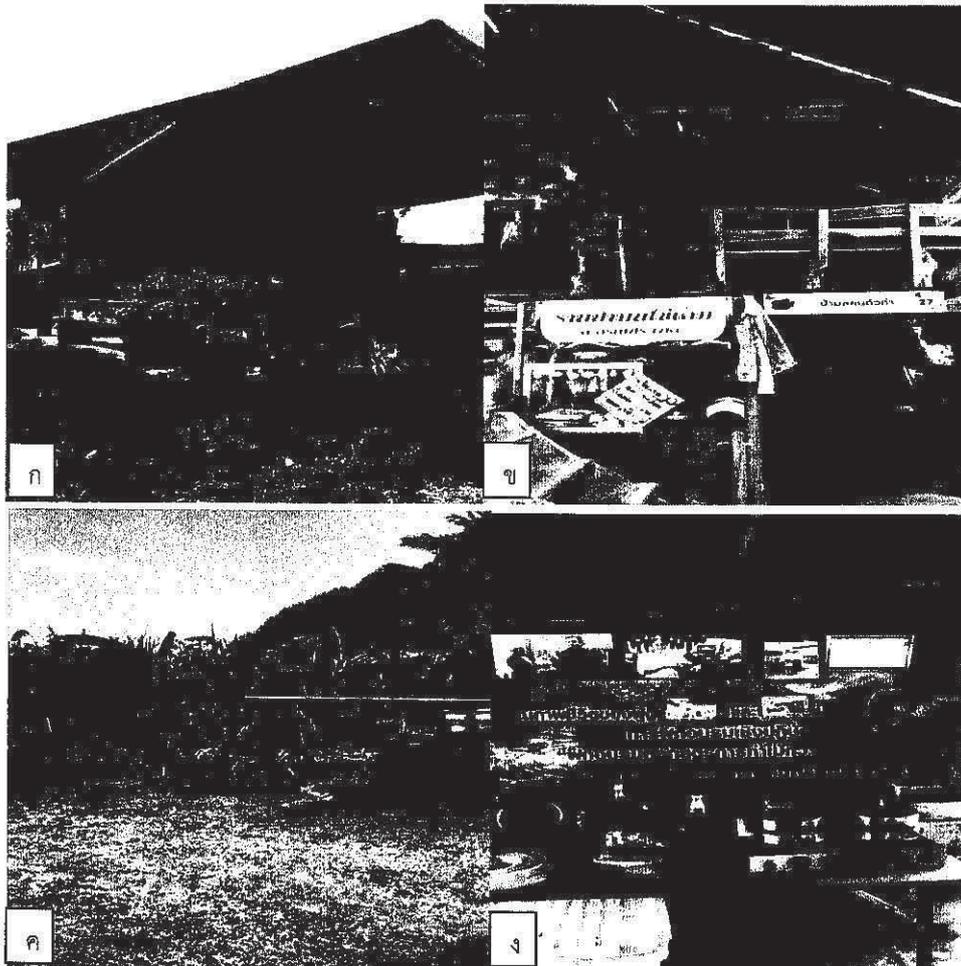
ตารางที่ 12 แผนปฏิบัติงานตามกลยุทธ์

กลยุทธ์ / โครงการ	ตัวชี้วัด (KPI)	หน่วยงาน / ฝ่ายที่รับผิดชอบ	ระยะเวลา
กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวโดยการอนุรักษ์วิถีชีวิตและอาชีพในชุมชน			
โครงการที่ 1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและจัดทำฐานเรียนรู้วิถีชีวิตและอาชีพชุมชน	1) ฐานเรียนรู้ด้านเกษตรที่ได้มาตรฐาน 2) ฐานเรียนรู้ด้านอาชีพที่ได้มาตรฐาน	1) ชุมชน บวร. 2) วัฒนธรรมจังหวัด 3) การท่องเที่ยวและกีฬา 4) นักวิจัย นักวิชาการ 5) เทศบาลตำบลบ้านด่าน	สค. – กย. 63
โครงการที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมเส้นทางท่องเที่ยว	1) โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ผ่านการทดลองจำนวน 1	1) ชุมชน 2) เทศบาล 3) การท่องเที่ยวและกีฬา	ต.ค.63

กลยุทธ์ / โครงการ	ตัวชี้วัด (KPI)	หน่วยงาน / ฝ่ายที่รับผิดชอบ	ระยะเวลา
เชิงยุทธศาสตร์	โปรแกรม		
กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบ้านด่าน			
โครงการที่ 3 พัฒนาความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	จำนวนผู้เข้าร่วมที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จากจำนวนผู้เข้ารับการอบรม	1) ชุมชน 2) เทศบาล 3) มรภ.วไลยอลงกรณ์ 4) การท่องเที่ยวและกีฬา	ต.ค. – พ.ย. 63
โครงการที่ 4 พัฒนานักสื่อความหมายและเยาวชนให้มีความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	จำนวนผู้เข้าร่วมที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จากจำนวนผู้เข้ารับการอบรม	1) ชุมชน 2) เทศบาล 3) มรภ.วไลยอลงกรณ์ 4) การท่องเที่ยวและกีฬา	ต.ค. – พ.ย. 63
กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาช่องทางการตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบ้านด่าน			
โครงการที่ 5 การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวจังหวัดสระแก้ว ระหว่างวันที่ 17 - 18 ธันวาคม 2563 ณ จังหวัดสระแก้ว	จำนวนเครือข่ายพันธมิตรทางการตลาดท่องเที่ยวโดยชุมชน ไม่น้อยกว่า 3 เครือข่าย	1) ชุมชนตำบลบ้านด่าน 2) การท่องเที่ยวและกีฬา 3) แอดมินเพจท่องเที่ยว 4) เทศบาล	พ.ย. – ธ.ค. 63

เมื่อวิเคราะห์กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบ้านด่านทางผู้วิจัยได้จัดโครงการที่ 3 พัฒนาความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ฟาร์มสเตย์) วันที่ 7 พฤศจิกายน 2563 จัดอบรม “โครงการเปลี่ยนบ้านเป็นฟาร์มสเตย์ ณ ป่าป่าฟาร์มสเตย์ อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา โดยผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการที่สนใจต้องการพัฒนาบ้านเป็นโฮมสเตย์สำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยว และอบรมให้ความรู้ช่องทางตลาดสำหรับการขายโปรแกรมการท่องเที่ยว หลังจากที่มีการจัดการอบรมโครงการดังกล่าวขึ้น ได้มีการจัดเวทีสัมมนาเชิงลึก ในระหว่างวันที่ 18 -19 พฤศจิกายน 2563 งานวิจัยในครั้งนี้ ได้ผู้ที่สนใจและเข้าเป้าหมายที่เข้าร่วมพัฒนาเพื่อเปลี่ยนบ้านเป็นฟาร์มสเตย์ จำนวนทั้งสิ้น 2 ราย ได้แก่ บ้านนางสมล ดวงสัมฤทธิ์ และบ้านนายเหรียญชัย มาวงษ์ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อสร้างรูปแบบการดำเนินธุรกิจ

แบบฟาร์มสเตย์ตามศาสตร์พระราชา โดยสรุปได้ดังนี้ 1.บ้านนางสมล ดวงสัมฤทธิ์ มีพื้นที่ 1 งานครึ่ง ประกอบด้วยพื้นที่ บ้าน ปลูกพืช ศูนย์เรียนรู้แปรรูปอาหาร แปรรูปไข่เค็ม กลัวยฉาบ น้ำพริกปลา ย่าง น้ำพริกเผาไข่เค็ม น้ำพริกปลาอย่างสามรส นางสมล ดวงสัมฤทธิ์เช่าพื้นที่ต่อเดือน 1,000 บาท จัดตั้งกลุ่มเพื่อทำการเกษตรแบบทฤษฎีใหม่ จำนวน 10 ไร่ มีการเลี้ยงเป็ด เลี้ยงแพะ แปลงนาข้าวหอมมะลิ ขุดบ่อเลี้ยงปลา และแปลงนากกพันธ์ราชินี บริหารจัดการภายใต้การดูแลของกลุ่มสตรี มีการทำไข่เค็มจากไข่เป็ดที่เลี้ยง เลี้ยงแพะสำหรับขายตัวใช้พื้นที่ประมาณ 1 ไร่ มีต้นกฐินปลอดสารพิษ สำหรับเป็นอาหารให้แพะรับประทาน เป็นแปลงนาสำหรับปลูกกกสายพันธ์ราชินีจำนวน 2 งาน เพื่อนำมาแปรรูปเพื่อเสือกกราชินี และมีแปลงนาสำหรับปลูกข้าวหอมมะลิเพื่อสำหรับจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกชุมชน มีการปรับปรุงภูมิทัศน์สามารถปั่นจักรยานเที่ยวชมบริเวณโดยรอบ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าพักที่บ้านเป็นรูปแบบฟาร์มสเตย์

ภาพที่ 17 บ้านนางสมล ดวงสัมฤทธิ์ ก) บริเวณบ้านพัก ข) ศูนย์เรียนรู้แปรรูปอาหาร ค) ปลูกพืช ง) บริเวณภายในสถานที่เรียนรู้การแปรรูปอาหาร

ที่มา: นักวิจัย

2. บ้านนายเหรียญชัย มawangซ์ ที่ตั้งมหาวิทยาลัยเกษตรกร มีพื้นที่ 7 ไร่ ประกอบไปด้วย ศูนย์การเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ ทำปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ น้ำยามะกรูดโบราณที่ได้รับรางวัล OTOP 4 ดาว สวนของพ่อเกษตรแบบพอเพียง ปอเลี้ยงปลา สวนมะขาม และบ้านพัก เป็นสถานที่เรียนรู้การทำเกษตรตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง โดยแบ่งพื้นที่เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับนักท่องเที่ยว และมีบ้านพักสำหรับผู้ที่ต้องการเข้ามาเรียนรู้วิถีชีวิตเกษตรกร รองรับได้ถึง 20 คน โดยนายเหรียญชัย มawangซ์ได้เน้นเรื่องการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการปลูกพืชโบราณแดงเองสำหรับผลิตน้ำยามะกรูดย่านาง ปลูกมะขามส่งให้กลุ่มสตรีแปรรูปและจัดจำหน่าย และปรับปรุงบ้านพักของตนเองให้เป็นที่พักสำหรับผู้สนใจเรียนรู้วิถีเกษตรอินทรีย์ตามศาสตร์พระราชามาศึกษาเรียนรู้ได้

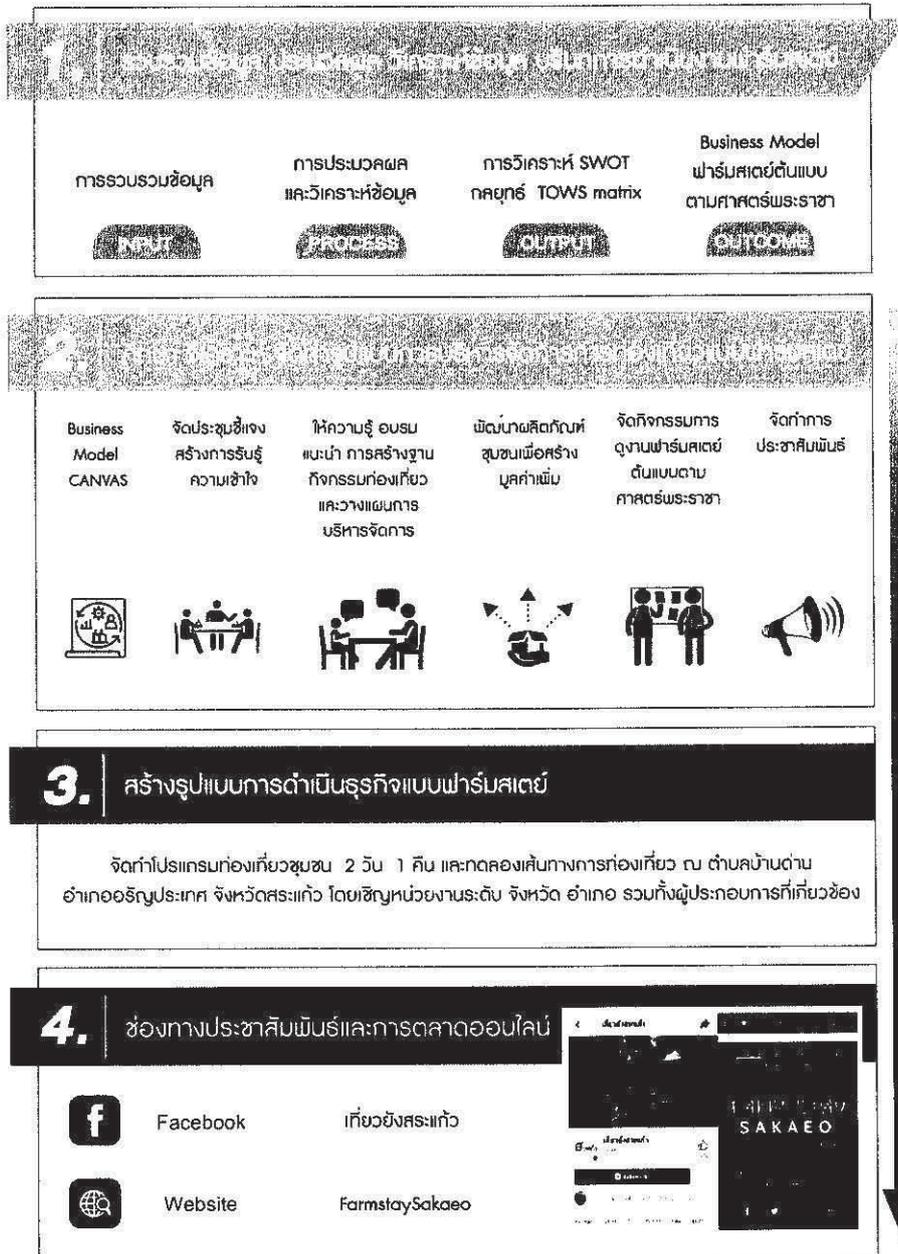

ภาพที่ 18 บ้านนายเหรียญชัย มawangซ์ ก) ตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเกษตรกร ข)บ้านพัก ค) สวนพอพอเพียง ง) ปอเลี้ยงปลา จ) สวนมะขาม

ที่มา: นักวิจัย

เมื่อนักวิจัยได้สถานที่สำคัญ และแหล่งการเรียนรู้ภายในชุมชนตำบลบ้านด่าน ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด รวมถึงจากการจัดทำกลยุทธ์ จึงนำมาสู่การสร้างรูปแบบการดำเนินธุรกิจแบบฟาร์มสเตย์จังหวัดสระแก้ว ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

4.3) เพื่อสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ตามศาสตร์พระราชา

ภาพที่ 19 แสดงแบบจำลองการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบฟาร์มสเตย์ตามศาสตร์พระราชาที่มา: พัฒนาโดยนักวิจัย

4.4) เพื่อประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และประเมินผลการทดลองท่องเที่ยว

ผลสรุปจากผู้ร่วมประเมินจากหน่วยงานภาครัฐที่เข้าร่วมประเมิน จำนวนทั้งสิ้น จำนวน 20 คน สรุปได้ดังนี้ โดยจาก การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสระแก้ว, สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสระแก้ว, สำนักงานเกษตรอำเภออรัญประเทศ, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสระแก้ว, สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดสระแก้ว, ชมรมท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสระแก้ว, วิทยาลัยชุมชนสระแก้ว

1) รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แสดงความคิดเห็นด้วยกับรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยว จำนวนเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้ คือ รูปแบบที่ 6 (F) ชุมชนหรือกลุ่มชาวบ้านที่รวมกลุ่มกันพัฒนาภูมิปัญญาทางการเกษตร จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนผู้ประเมิน รองลงมาเป็น รูปแบบที่ 4 (D) ศูนย์การเรียนรู้หรืออนุรักษ์ภูมิปัญญาทางการเกษตร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ของจำนวนผู้ประเมิน และ รูปแบบที่ 3 (C) แหล่งเกษตรเอกชนหรือชาวบ้านที่ไม่ได้มุ่งเน้นการท่องเที่ยวแต่มีภูมิปัญญา หรือเทคนิควิธีการที่น่าสนใจจนเป็นที่ยอมรับจากคนภายนอก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ของจำนวนผู้ประเมินตามลำดับ

2) ลักษณะการทำเกษตรที่มีความดึงดูดใจ แสดงความคิดเห็นด้วยกับลักษณะการทำเกษตรที่มีความดึงดูดใจ จำนวนเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้ ข้อที่ 4 จุดเด่นด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นวิถีชีวิตชุมชน ประเพณีและวัฒนธรรม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ของจำนวนผู้ประเมิน เนื่องจากมีการอนุรักษ์ธรรมเนียมประเพณีชาติพันธุ์กัมพูชา นำวัฒนธรรมท้องถิ่นมาแสดงให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวได้รู้เรื่องราวประเพณี ความโดดเด่นด้านอาหารท้องถิ่นและภาษาพูดที่ยังสื่อสารกันในชุมชน รองลงมาเป็น ข้อที่ 1 จุดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ของจำนวนผู้ประเมิน เนื่องจากเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง มีการนำความรู้ด้านอาชีพและการละเล่นต่างๆมาเผยแพร่เพิ่มช่องทางใหม่ๆสำหรับการสร้างรายได้ ข้อ 5. จุดเด่นด้านวิสาหกิจชุมชน การสร้างเครือข่ายความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนผู้ประเมิน เนื่องจาก มีการรวมกลุ่มของคนในชุมชน ภูมิปัญญาการทำเสื่อกกแปรรูปกระเป๋า ไม้กวาด หมอน มาจัดแสดงและจัดจำหน่าย และข้อ 7.จุดเด่นด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนผู้ประเมิน เนื่องจากมีการแปรรูปอาหารจากผลผลิตทางการเกษตร เช่น ปลาแดดเดียว ไข่เค็ม น้ำพริก จากในชุมชน มาแปรรูปเป็นสินค้าและจำหน่ายให้แก่ักท่องเที่ยว ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงคะแนนรวมเฉลี่ยของผู้ตอบแบบประเมินแบ่งตามระดับดังนี้

ระดับการประเมิน	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ	รวมคะแนนเฉลี่ย
ดีเยี่ยม (81 - 100 คะแนน)	1	5	82.00
ดีมาก (71 - 80 คะแนน)	6	30	75.50
ดี (61 - 70 คะแนน)	4	20	66.00
ปานกลาง (51 - 60 คะแนน)	4	20	52.75
ต่ำ (0 - 50 คะแนน)	5	25	46.45

จากตารางที่ 13 ผลรวมประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยเป็นแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดย กรรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา ประเมิน คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำนวนมากที่สุดผู้ตอบแบบประเมินระดับดีมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาผู้ตอบแบบประเมินระดับต่ำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มีผู้ตอบแบบประเมินระดับดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีผู้ตอบแบบประเมินระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และมีผู้ตอบแบบประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงคะแนนรวมเฉลี่ยของผู้ตอบแบบประเมินระดับดีเยี่ยมมีจำนวน 1 คน ตามตารางดังนี้

องค์ประกอบการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
คะแนนรวมด้านศักยภาพเชิงคุณค่าของแหล่งเกษตร 50 คะแนน		
องค์ประกอบ 1 คุณค่าทางกายภาพและชีวภาพ	25	21.50
องค์ประกอบ 2 คุณค่าด้านองค์ความรู้ นวัตกรรม ภูมิปัญญา	25	18.50
คะแนนรวมด้านศักยภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยว 50 คะแนน		
องค์ประกอบ 3 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	20	18.00
องค์ประกอบ 4 ศักยภาพการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	15	12.00
องค์ประกอบ 5 ศักยภาพการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว	15	12.00
รวมทั้งสิ้น	100	82.00

จากตารางที่ 14 ผู้ตอบแบบประเมินมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 จากผู้ประเมินทั้งหมด 20 คน โดยมีการหาค่าเฉลี่ยของผู้ประเมินทั้ง 1 คน ได้ 82.00 คะแนน เต็ม 100 คะแนน ทำให้ผลการประเมินอยู่ในระดับดีเยี่ยม

ตารางที่ 15 แสดงคะแนนรวมเฉลี่ยของผู้ตอบแบบประเมินระดับดีมากมีจำนวน 6 คน ตามตารางดังนี้

องค์ประกอบการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
คะแนนรวมด้านศักยภาพเชิงคุณค่าของแหล่งเกษตร 50 คะแนน		
องค์ประกอบ 1 คุณค่าทางกายภาพและชีวภาพ	25	16.75
องค์ประกอบ 2 คุณค่าด้านองค์ความรู้ นวัตกรรม ภูมิปัญญา	25	19.75
คะแนนรวมด้านศักยภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยว 50 คะแนน		
องค์ประกอบ 3 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	20	13.50
องค์ประกอบ 4 ศักยภาพการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	15	12.50
องค์ประกอบ 5 ศักยภาพการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว	15	13.00
รวมทั้งสิ้น	100	75.50

จากตารางที่ 15 ผู้ตอบแบบประเมินมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 จากผู้ประเมินทั้งหมด 20 คน โดยมีการหาค่าเฉลี่ยของผู้ประเมินทั้ง 6 คน ได้ 75.50 คะแนน เต็ม 100 คะแนน ทำให้ผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก

ตารางที่ 16 แสดงคะแนนรวมเฉลี่ยของผู้ตอบแบบประเมินระดับดีมีจำนวน 4 คน ตามตารางดังนี้

องค์ประกอบการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
คะแนนรวมด้านศักยภาพเชิงคุณค่าของแหล่งเกษตร 50 คะแนน		
องค์ประกอบ 1 คุณค่าทางกายภาพและชีวภาพ	25	17.00
องค์ประกอบ 2 คุณค่าด้านองค์ความรู้ นวัตกรรม ภูมิปัญญา	25	14.50

องค์ประกอบการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
คะแนนรวมด้านศักยภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยว 50 คะแนน		
องค์ประกอบ 3 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	20	12.50
องค์ประกอบ 4 ศักยภาพการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	15	10.25
องค์ประกอบ 5 ศักยภาพการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว	15	11.75
รวมทั้งสิ้น	100	66.00

จากตารางที่ 16 ผู้ตอบแบบประเมินมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 จากผู้ประเมินทั้งหมด 20 คน โดยมีการหาค่าเฉลี่ยของผู้ประเมินทั้ง 4 คน ได้ 66.00 คะแนน เต็ม 100 คะแนน ทำให้ผลการประเมินอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 17 แสดงคะแนนรวมเฉลี่ยของผู้ตอบแบบประเมินระดับปานกลางมีจำนวน 4 คน ตามตารางดังนี้

องค์ประกอบการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
คะแนนรวมด้านศักยภาพเชิงคุณค่าของแหล่งเกษตร 50 คะแนน		
องค์ประกอบ 1 คุณค่าทางกายภาพและชีวภาพ	25	15.50
องค์ประกอบ 2 คุณค่าด้านองค์ความรู้ นวัตกรรม ภูมิปัญญา	25	13.50
คะแนนรวมด้านศักยภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยว 50 คะแนน		
องค์ประกอบ 3 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	20	9.75
องค์ประกอบ 4 ศักยภาพการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	15	5.75
องค์ประกอบ 5 ศักยภาพการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว	15	8.25
รวมทั้งสิ้น	100	52.75

จากตารางที่ 17 ผู้ตอบแบบประเมินมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 จากผู้ประเมินทั้งหมด 20 คน โดยมีการหาค่าเฉลี่ยของผู้ประเมินทั้ง 4 คน ได้ 52.75 คะแนน เต็ม 100 คะแนน ทำให้ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 18 แสดงคะแนนรวมเฉลี่ยของผู้ตอบแบบประเมินระดับต่ำมีจำนวน 5 คน ตามตารางดังนี้

องค์ประกอบการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
คะแนนรวมด้านศักยภาพเชิงคุณค่าของแหล่งเกษตร 50 คะแนน		
องค์ประกอบ 1 คุณค่าทางกายภาพและชีวภาพ	25	8.95
องค์ประกอบ 2 คุณค่าด้านองค์ความรู้ นวัตกรรม ภูมิปัญญา	25	9.90
คะแนนรวมด้านศักยภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยว 50 คะแนน		
องค์ประกอบ 3 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	20	8.20
องค์ประกอบ 4 ศักยภาพการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	15	12.50
องค์ประกอบ 5 ศักยภาพการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว	15	6.90
รวมทั้งสิ้น	100	46.45

จากตารางที่ 18 ผู้ตอบแบบประเมินมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 จากผู้ประเมินทั้งหมด 20 คน โดยมีการหาค่าเฉลี่ยของผู้ประเมินทั้ง 5 คน ได้ 46.45 คะแนน เต็ม 100 คะแนน ทำให้ผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบ ดังนี้

ตารางที่ 19 แสดงคะแนนสรุปผลรวมผู้ตอบแบบประเมินองค์ประกอบที่ 1 ดังนี้

ข้อ	องค์ประกอบที่ 1 คุณค่าทางกายภาพและชีวภาพ	(คะแนนเต็ม 25 คะแนน)
1.1	ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยพิจารณาจากความสมบูรณ์สวยงามของแหล่งท่องเที่ยวได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในแหล่งท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์สวยงาม	15
1.2	สภาพอากาศในแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ สภาพอากาศในแหล่งท่องเที่ยวบริสุทธิ์สดชื่น เย็นสบาย	11
1.3	ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ได้แก่ มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมากกว่า 1 ชนิดในการนำเสนอแก่ นักท่องเที่ยวและเป็นผลิตภัณฑ์	18

ข้อ	องค์ประกอบที่ 1 คุณค่าทางกายภาพและชีวภาพ	(คะแนนเต็ม 25 คะแนน)
	ที่ได้รับรางวัลผลิตภัณฑ์ดีเด่นจากหน่วยงานภายนอก เช่น รางวัล OTOP หัวดาว	
1.4	ผลผลิตทางการเกษตรมีความโดดเด่นและเป็นที่ยอมรับ ได้แก่ มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่โดดเด่นและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและหรือนานาชาติ	8
1.5	มีการใช้กระบวนการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัย ได้แก่ ใช้กระบวนการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัย แบบครบวงจร	10
1.6	การได้รับรางวัล ใบรับรอง หรือใบประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ เคยได้รับรางวัลมากกว่า 1 รางวัล	14
1.7	การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล ได้แก่ มีถังขยะไว้ให้บริการจำนวนเพียงพอแต่ไม่มีการแยกประเภทขยะ	12
1.8	คุณค่าของผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณค่าในด้านการสร้างรายได้ให้แก่ ผู้ประกอบการ	15.5
1.9	มีกระบวนการศึกษาและพัฒนาสายพันธุ์ผลผลิตทางการเกษตรให้ได้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้นหรือคุณภาพสูงขึ้น ได้แก่ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและหรือมีการเตรียมมีการแต่ยังขาดความพร้อม	8
1.10	ระบบป้องกันความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรต่อผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ มีรถบริการในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อจำกัดให้นักท่องเที่ยวนั่งบนรถและ ลงตามจัดบริการ หรือมีเจ้าหน้าที่นำเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว	25
1.11	มีการจัดการระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวได้ดำเนินการเกษตรในรูปแบบการเกษตรแบบยั่งยืน รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือมากกว่า 1 รูปแบบ และทำให้แหล่งเกษตรประสบความสำเร็จ ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอก หรือได้รับรางวัลชื่นชม	12

จากตารางที่ 19 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 คุณค่าทางกายภาพและชีวภาพ ข้อ 1.1 ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยพิจารณาจากความสมบูรณ์สวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในแหล่งท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์สวยงาม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 0.5 ค่าน้ำหนัก 3 ผลที่ได้เท่ากับ 1.5 ดังนั้นได้ผลรวม 15 คะแนน ข้อ 1.2 สภาพอากาศในแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ สภาพอากาศในแหล่งท่องเที่ยวบริสุทธิ์ สดชื่น เย็นสบาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 0.5 ค่าน้ำหนัก 2 ผลที่ได้เท่ากับ 1 ดังนั้นได้ผลรวม 11 คะแนน ข้อ 1.3 ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ได้แก่ มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมากกว่า 1 ชนิดในการนำเสนอแก่ นักท่องเที่ยวและเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรางวัลผลิตภัณฑ์ดีเด่นจากหน่วยงานภายนอก เช่น รางวัล OTOP หัวดาว จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 โดยในข้อ

นี้มี ค่าคะแนน 1 ค่าน้ำหนัก 2 ผลที่ได้เท่ากับ 2 ดังนั้นได้ผลรวม 18 คะแนน ข้อ 1.4 ผลผลิตทางการเกษตรมีความโดดเด่นและเป็นที่ยอมรับ ได้แก่ มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่โดดเด่นและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและหรือนานาชาติจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 1 ค่าน้ำหนัก 2 ผลที่ได้เท่ากับ 2 ดังนั้นได้ผลรวม 8 คะแนน ข้อ 1.5 มีการใช้กระบวนการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัย ได้แก่ ใช้กระบวนการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัย แบบครบวงจร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 30 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 1 ค่าน้ำหนัก 2 ผลที่ได้เท่ากับ 2 ดังนั้นได้ผลรวม 10 คะแนน ข้อ 1.6 การได้รับรางวัล ใบรับรอง หรือใบประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ เคยได้รับรางวัลมากกว่า 1 รางวัล จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 1 ค่าน้ำหนัก 2 ผลที่ได้เท่ากับ 2 ดังนั้นได้ผลรวม 14 คะแนน ข้อ 1.7 การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล ได้แก่ มีถังขยะไว้ให้บริการจำนวนเพียงพอแต่ไม่มีการแยกประเภทขยะ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 0.5 ค่าน้ำหนัก 2 ผลที่ได้เท่ากับ 1 ดังนั้นได้ผลรวม 12 คะแนน ข้อ 1.8 คุณค่าของผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณค่าในด้านการสร้างรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 0.5 ค่าน้ำหนัก 1 ผลที่ได้เท่ากับ 0.5 ดังนั้นได้ผลรวม 4.5 คะแนน และ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 1 ค่าน้ำหนัก 1 ผลที่ได้เท่ากับ 1 ดังนั้นได้ผลรวม 11 คะแนน ผลรวมทั้ง 2 ข้อ 15.5 คะแนน ข้อ 1.9 มีกระบวนการศึกษาและพัฒนาสายพันธุ์ผลผลิตทางการเกษตรให้ได้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้นหรือคุณภาพสูงขึ้น ได้แก่ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและหรือมีการเตรียมมีการแต่ยังขาดความพร้อม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 1 ค่าน้ำหนัก 2 ผลที่ได้เท่ากับ 2 ดังนั้นได้ผลรวม 8 คะแนน ข้อ 1.10 มีระบบป้องกันความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรต่อผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ มีรถบริการในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อจำกัดให้นักท่องเที่ยวนั่งบนรถและ ลงตามจัดบริการ หรือมีเจ้าหน้าที่นำเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 1 ค่าน้ำหนัก 2 ผลที่ได้เท่ากับ 2 ดังนั้นได้ผลรวม 26 คะแนน ข้อ 1.11 มีการจัดการระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวได้ดำเนินการเกษตรในรูปแบบการเกษตรแบบยั่งยืน รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือมากกว่า 1 รูปแบบ และทำให้แหล่งเกษตรประสบความสำเร็จ ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอก หรือได้รับรางวัลชื่นชม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 โดยในข้อนี้มี ค่าคะแนน 1 ค่าน้ำหนัก 2 ผลที่ได้เท่ากับ 2 ดังนั้นได้ผลรวม 12 คะแนน